

491

Kendi bedenlerimizde yüzmemize izin verin,
ruhlarımızı ruhlarımıza terk edin. (A. Artaud)

ADAKARASI

İstanbul Fanzin Festivali, 4-5 /5/ 2013, Büyükkada, Özel Sayısı

İzanagi ve İzanami gökyüzü köprüsünde yan yana durmuş ve yükseklerden aşağı bakmış. “Aşağıda bir şey görebiliyor musun?” diye sormuş İzanagi. “Yalnızca su” diye yanıt vermiş İzanami. “Hiç kara var mı diye merak ediyorum.” “Bunu anlayabiliriz demiş İzanagi. “Göklerin mücevher mızrağını alalım ve derinlere doğru fırlatalım. Eğer kara varsa mızrak bunu mutlaka gösterecektir.”

İki tanrı derinliklerde mızrağı gezdirmiş ve çekip çıkarınca ucunda bir şey birikmiş mi diye bakmış. Mızrağın ucundan tuzlu su damlamış ve daha sonra tuzlu bir kütle olarak aşağıdaki denize düşüp bir ada meydana getirmiş.

“Artık aşağıdaki sularda yaşayabiliriz” diye bağırmış İzanami. “kalacak toprağımız oldu.”

Japon Mitolojisinden...

(...) Niyetim, yazı yazmak bile değildi. Balığa çıkacaktım. On kuruşa kahve, yirmi kuruşluk köylü cigarası içecektim. Kaybettiğim her şeyi; insanlığı, cesareti, sıhhati, iyiliği, dostluğu, alın terini, sessizliği yeniden bulacak; belki yeniden bir adam olmasam bile bir temiz hayatın içinde hayran, meyus ve mahcup ölümü bekleyecektim. Aklıma ara sıra esen yazmak arzusunu, arzusunu değil kötü huyunu, bu tek kötü huyu muvaffakiyetler, şöhretler düşünmeden, “düşünürsem allah canımı alsın!” düşüncesiyle yeniden bulabilirsem, kalemsiz kâğıtsız dağlara fırlayacak, balığa çıkacaktım. Yazmayacaktım. Biliyordum ki, insanlar beni pek sevmeyeceklerdi. Bir adam ki onlar gibi değildir. Balığa çıkacak olsam, “Koca evi barkı var. Ne bok yemeye balığa çıkar? Deli midir nedir? Pay da almaz” diyeceklerdi. “Baba fırını has çıkarana enayi, çalışmıyor, bereket ki anası var, yoksa satar savar, sürünür” diyeceklerdi. Hiçbir zaman yeniden damla damla, dakikalari duya duya, sıkıla patlaya; rüzgârı, balığı, denizi, ağı, seve seve, ölümü beklediğimi bilemeyeceklerdi.(...) *Sait Faik, 1952, “Haritada Bir Nokta” adlı hikâyesinden...*

Trajk

Adalara, gemilerin binde bir uğradığı, insan ayağının binde bir bastığı adalara benzer Ece ayhan. Bir de Ortacağ kalelerine, şatolarına, o surlar, hendekler, kuleler, mazgallar, asma köprülerle çevrili, nerden ve nasıl gidileceği belli olmayan, bu yüzden de yanına pek yaklaşılmayan ancak karşıdan görülen, bakılan Ortaçağ kalelerine, şatolarına. Gerisinde yol iz bırakmamıştır çünkü, görünmek yetmiş gibidir. Hem niçin bıraksın? Kendisi de öyle gelmemiş midir buraya. Kimsenin elini tutmadan, kimseye yaslanmadan, yalnız kendi külünü yaka yaka. Kapısını onun için kolay kolay açmaz. (...)Bir sözcük adamı değil midir? Ondan önce sözcüklerin kokuları, renkleri, biçimleri, aşk işleri bilinmiyordu. Yalnız sözcüklerin mi? (...) Ya bin yıllık tümceleri yerinden kim etti? Resimlerde bıyıkları uzundur, hep sorular soruyor gibidir (Yanıtlar geçerliklerini yitirdi! mi diyordur). *İlhan Berk, Requiem'den...*

Hepsini yak lambaların
Yatacağın gibi
Susadınsa bahçeye çık
Yağmur yağsın bütün gece
Uyu denize benze
Çarşafaların değirmeninde undan beyaz

(...)
Yüzüne gözüne sür yanan lambamızın
mürekkebinin, işte şafak söküyor
eşyalardan, kapıların ardında, baş
aşağı, korkusuz. Güneş çukurlar açıyor
yüzünde. Yum gözlerini yarı yarıya,
yağmurun ellerine yağdığını duyacak
kadar. Bu takma gök hepimizin.

(...)
Perçemli Sokak'tan Oktay Rifat

KENDİ DİZELERİNİ KENDİN YAZ:

Four horizontal lines for writing, each line is a solid grey bar.

FÜG (Bildiri No:3, 2009)

1. Ada fügdür.

- ___ 1.1. Adalar yeryüzünün ve yaşamın notalarıdır.
 - ___ 1.1.1. Bulutlar ve kuşlar gökyüzünün notalarıdır.
 - ___ 1.1.2. Tekneler ve balıklar denizin notalarıdır.
- ___ 1.2. Adalar yeryüzünün ve yaşamın “kalb”leridir.
 - ___ 1.2.1. Adalar yeryüzünün çocuklarıdır.
 - ___ 1.2.2. Adalar yeryüzünün vicdanlarıdır.
 - ___ 1.2.2.1. Ece Ayhan bir adadır. (İlhan Berk)
 - ___ 1.2.2.1.1. Ece Ayhan bir adabeyidir.
 - ___ 1.2.2.1.2. Kuzgun Acar bir adabeyidir.
 - ___ 1.2.2.1.3. Kerim Çaplı bir adabeyidir.
- ___ 1.3. Her türlü endüstriyel çaba yaşamın “sus”masıdır.
 - ___ 1.3.1. Ne olursa olsun yaşam susmaz.
 - ___ 1.3.1.1. Adalar rüzgârlıdır.
 - ___ 1.3.1.1.1. Sürüyle düşünce verir ağaca rüzgâr. (İ. Berk)
 - ___ 1.3.1.1.2. Sürüyle düşünce verir denize rüzgâr.
 - ___ 1.3.1.1.3. Sürüyle düşünce verir gökyüzüne rüzgâr.

2. Ada addır.

- ___ 2.1. Ad evdir. (Kim söylemişti bunu?)
 - ___ 2.1.1. Ev kaderdir.

3. Şiir bir adadır.

- ___ 3.1. Her tarafı kıyılarla çevrilidir.
 - ___ 3.2. İskeleleri vardır.
 - ___ 3.3. Ağaçları, bulutları, kuşları, tekneleri ve balıkları vardır.
4. Şiirin varlığı yaşamın varlığının kanıtıdır.

ADABEYİ

“1930’lu yıllarda, Adalı bir kız (Tiraje Dikmen) denizde taş sektirdiğinde, Aya Nikola Koyu’nda...”

Fotoğraf: Muharrem Nuri Birgi

Ayrıca Bkz: <http://evvel.org/zamanlarin-hafizasi-tiraje-dikmen>

“Gerçek şiir, katkısız çıplaklıklar, cankurtaran simidi olmayan çareler ve sedeflenmeyen gözyaşlarıyla yetinir. Kum çölleri, çirkef çölleri, cilalanmış döşemeler, bozulmuş saçlar, pürtüklü eller, kendini beğenmiş kurbanlar, zavallı kahramanlar, eşsiz budalalar, türlü türlü köpekler, süpürgeler, otların içinde çiçekler, mezarların üzerinde çiçekler bulunduğunu bilir.”

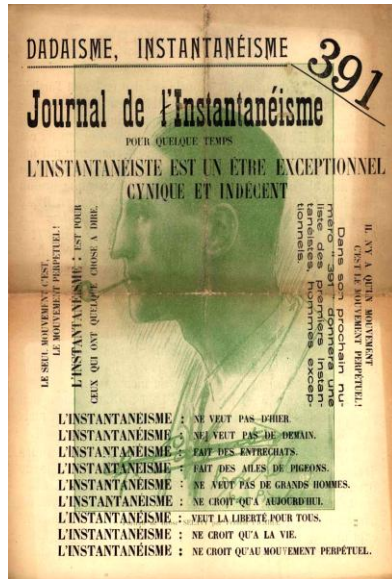
Paul Eluard, 1949

Francis Martinez Picabia (22 Ocak 1879 - 30 Kasım 1953), sırasıyla kübizm, dadacılık ve gerçeküstücülük akımlarına katılmış İspanyol asıllı Fransız ressam, ilüstratör, tasarımcı, yazar ve yayımcıdır.

1911’de kübistlerin oluşturduğu “Altın Kesit” grubuna katıldı. Aynı yıl Marcel Duchamp’la tanıştıktan sonra kübizmin duygusallıktan uzak temalarını bıraktı. 1913’te New York kentinde “Galeri 291” sergilerine katıldı. Galerinin çıkardığı “291” adlı dadacı dergiye yazılar yazdı. 1917’de zengin bir şair, araştırmacı ve koleksiyoncu olan Walter Arensberg ile birlikte 291’in devamı olan “391” adlı dergiyi yayımlamaya başladı.

1918’de Trista Tzara’nın işbirliğiyle Zürich’te “Der Dada” dergisinin 4. ve 5. sayılarını yayımladı. 1920’de Paris’te “Cannibale” adlı bir edebiyat dergisi çıkardı. 1921’de dadacılığın dağılmasından sonra Andre Breton’un izinde gerçeküstücülüğe katıldı. Çok sayıdaki edebiyat yapıtı arasında en önemlisi 1918’de yayımladığı “Annesiz Doğan Kız Üzerine Şiir ve Çizimler” adlı kitabıdır.

Bkz: <http://zaferyalcinpinar.com/picabia391.pdf>

Yokoluşlarının ağıtını yazan o kifayetsiz muhterislerle

ilgilenmeyişinin yüzüdür 491 ...

491’in yayımlanmış 13 sayısına

<http://zaferyalcinpinar.com/491.html> adresinden ulaşabilirsiniz.

Adakarası, İstanbul Fanzin Festivali’ne (Büyükkada, Mayıs 2013)

özel bir 491 cakasıdır. 491 ise E V V E L tribidir.

Bkz: <http://evvel.org>